

ת"פ 45065/03/13 - מדינת ישראל נגד מרון מרקו לזר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 45065-03-13 מדינת ישראל נ' לזר

בפני בעניין:	כב' השופט עידו דרויאן מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד נאוה זרנגר נגד מרון מרקו לזר
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד לירן בקרמן

גזר דין

ביום 2.7.14 הורשע הנאשם, לאחר הליך הוכחות שהתמצה בהגשת חומר ראיות מוסכם ועדות הנאשם, בעבירות אלו:

- א. החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נ"ח], תשל"ג-1973;
- ב. החזקת נכס החשוד כגנוב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות המבחן מיום 4.2.15.

מעשי הנאשם:

1. בתקופה הרלוונטית החזיק הנאשם בקיוסק בתל-אביב.
2. ביום 2.12.10, בפשיטה משטרתית, התגלה בקיוסק חשיש במשקל כולל של 950.10 גרם נטו, מחולק לעשר 'פלטות' שהוסלקו במעטפת הפלסטיק של צנרת החשמל לאורך קיר הקיוסק. טענת הנאשם כי החזיק בסם לצריכה עצמית נדחתה, ונקבע כי החזיק בו שלא לצריכה עצמית.
3. בנוסף, התגלה בקיוסק רכוש החשוד כגנוב, שעיקרו פריטי לבוש של מותגים [1] - 48 חליפות "אדידס", 53 סריגים "טומי הילפיגר" ושלושה זוגות נעלי גברים.

נסיבות העבירה של החזקת סם מסוכן - מתחם העונש ההולם:

1. הפסיקה חזרה וקבעה, בכל דרגות בתי המשפט, את כובד משקלם של הערכים החברתיים המוגנים בעבירות

הסמים ואת חומרת הפגיעה בהם על ידי עברייני הסמים. מדובר בנגע האוכל בחברה בכל פה, משחית את הגוף ואת הנפש, ושולח גרורות בדמות עבירות אלימות ורכוש חמורות גם לאלו שאינם מעורבים בסחר בסם ובצריכתו. זאת, עוד טרם שנזכיר את האומללות הפוקדת את משפחות הצרכנים ואת השימוש ברווחי הסמים למימוןם של ארגוני פשיעה ושל כל סוגי העבריינות הקשה.

2. במקרה דנן מדובר בסם 'קל' מחד גיסא, אך מאידך גיסא הכמות ניכרת ומקום המצאות הסם בקיוסק מעיד על זמינותו הפוטנציאלית להפצה. לפיכך יש לקבוע כי הנזק שנגרם הנו עצם הנעת גלגלי הסחר בסם (שהלא הנאשם רכש את הסם מאחר ובכך תרם למימון הפעילות העבריינית) ואילו הנזק הפוטנציאלי טמון באפשרות הפצת הסם, שנמנעה.

3. העבירה בוצעה באופן מתוכנן, תוך הסלקה "מקצוענית" של הסם. לעניין "מקצוענות" הסלקתם של סמים כנסיבה המעידה על החזקה למטרת סחר, ראו ע"פ 20374-11-13 לוי נ' מ.י. (2014), שאושר ברע"פ 747/14 לוי נ' מ.י. (2014).

4. משנדחו הסבריו של הנאשם ובאין הסבר אחר, יש לקבוע כי העבירה נעשתה למטרת בצע, כלומר רווחים עתידיים מהסם.

5. הענישה המקובלת מקדמת-דנא בעבירות החזקת קנביס לסוגיו שלא לצריכה עצמית, בכמויות הקרובות לקילוגרם אחד (אחד המרבה ואחד הממעט), הנה של מאסר בפועל על-דרך של כליאה-ממש לתקופות משמעותיות. כך למשל, בגין החזקת במשקל 584 גרם חשיש בנסיבות קרובות לסחר, נדון נאשם צעיר, בעל עבר פלילי, שהודה בעבירה ל-15 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית (ת"פ (מחוזי חיפה) 27305-01-12 מ.י. נ' אברומד (2012)); בגין אחזקת כקילו חשיש נדון נאשם ללא עבר פלילי ועם נסיבות חיים קשות ל-7 חודשי מאסר בפועל (ת"פ (שלום פ"ת) 3616/06 מ.י. נ' כהן (2007)). הענישה המקובלת תואמת אפוא למדיניות הראויה.

6. במקרה דנן, בו הוחזק הסם מחולק ל"פלטות" בקיוסק, בנסיבות המתוארות, יש לדבוק במדיניות הנוהגת ולקבוע מתחם עונש הולם שינוע בין שבעה ל-18 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

נסיבות העבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב - מתחם העונש ההולם:

בנסיבות העניין - החזקת רכוש חשוד בכמות לא-גדולה ובשווי לא-רב (שהלא מדובר בזיכוי מותגים), והגם שלמטרות מכירה - ראוי לאחוז במתחם המקובל שעיקרו מאסר מותנה, בצירוף קנס או בלעדיו. הצדדים עצמם לא טענו בעניין זה, שאכן לא ישפיע על העונש פרט לעבירות התנאי שיוטל.

טעמי שיקום לא יביאו לחריגת העונש מהמתחם שנקבע לעבירת הסמים:

1. הנאשם, יליד 1979, כבן 35 כיום, נשוי ואב לשלושה ילדים, כשאשתו בהריון. הנאשם סגר זה-מכבר את הקיוסק שניהל וכיום הוא מתפרנס כשליח בחברת שליחויות.

2. לחובת הנאשם עבר פלילי שעיקרו אינו רלוונטי לעניינו, והוא רחוק למדי בזמן - שתי עבירות של החזקת מקום להימורים בשנים 2006 ו-2007, עבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה בשנת 2010, ועבירה על פקודת זכויות יוצרים בשנת 2011.

3. מתסקיר שירות המבחן ומדברי הנאשם עלו הנתונים הבאים:

מוצא הנאשם ממשפחה בה חווה אלימות קשה מצד אביו כלפי אמו, שהובילה לבריחתם למקלט לנשים מוכות ולגירושין. האם נישאה בשנית והנאשם רואה בבעלה השני את אביו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד בפנימייה צבאית ושירות צבאי מלא, ולאחר מכן פתח את הקיוסק, אותו סגר עקב התנהלות כושלת שהותירה אותו עם חובות כבדים. מאז עובד הנאשם כשליח. אשת הנאשם עובדת אף-היא, ותרומתה לפרנסת המשפחה ניכרת.

הנאשם - שאוחז בטענתו כי החזיק את הסם לצריכתו-שלו - תלה את החזקת הסם בתקופה משברית שהובילה אותו לעבירה: בשנת 2010 נאלצה אשתו לעבור לידה של עובר מת ("לידה שקטה"), אירוע טראומטי שעורר רגשות קשים, שהנאשם התמודד איתם לדבריו על-דרך הקהיתם בחשיש ואלכוהול. משבר זה, יחד עם קשיי התפקוד של הנאשם, גררו את כל המשפחה למשבר, שחייב טיפול פסיכולוגי ואחר בילדים, אותו הם מקבלים כיום. בשנת 2011 נולד לבני הזוג ילד בריא ואשת הנאשם נמצאת עתה בהריון בסיכון, המעורר בבני הזוג חרדות קשות לנוכח ההיסטוריה הרפואית של האישה.

כיום הצליחו הנאשם ומשפחתו להתייצב כלכלית ותפקודית.

4. בבדיקות סמים נמצא הנאשם נקי והוא והשירות אינם סבורים כי הוא נזקק לטיפול או מעקב.

5. שירות המבחן אינו מתעלם מפעולת הנאשם "בדרכים בעייתיות" במהלך השנים כדי להצליח כלכלית, אך מציין שהנאשם תפקד כהלכה לאורך השנים וכיום מצבו יציב ומתפקד. בנוסף, לדעת השירות, הנאשם נטל אחריות על מעשי העבירה. לפיכך ממליץ שירות המבחן להימנע מעונש מאסר, אף-לא על-דרך עבודות שירות, כדי שלא להסתכן בגרסיה של הנאשם ומשפחתו, ומציע אפיק טיפולי של "צ" לצד מאסר מותנה.

6. לא מצאתי כי באמור לעיל יש כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש הראוי. נראה ששירות המבחן כיוון עצמו לפי דברי הנאשם, בכל הנוגע לנסיבות העבירות, הסיבה לביצוע ונטילת האחריות, אך דברים אלו של הנאשם נדחו בהכרעת הדין, שהיא הבסיס העובדתי לשלב זה של גזירת הדין: הנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיו, הסיבה להחזקת הסם לא היתה שימוש אינטנסיבי עקב משבר, ונסיבות העבירות לא תואמות כלל וכלל את טענות הנאשם. לפיכך, על-אף הערך הרב שבנתונים העובדתיים שהביא השירות, לא ניתן לייחס ערך דומה להמלצותיו.

7. למעלה מן הצורך אומר, שדעתי כדעת הסניגור המלומד לעניין "שיקום פסיבי", כלומר - שיקום עצמי של הנאשם הנעשה על דרך שיבה לחיים נורמטיביים לאחר ביצועה של עבירה, ללא הסתייעות בשירותי התקון והרווחה. לדעה זו סימוכין ברע"פ 1441/14 חמיס נ' מ.י. (2014) בו נסמך בית המשפט העליון על שינוי אורח חיון לטובה של נאשם, מבלי שהיה בפניו תסקיר, והצדיק בכך חריגה ממתחם העונש ההולם. אלא, שמקרה מסוג זה אמור להיות חריג, ושמא חריג שבחריגים, ובוודאי אינו הולם את עניינו - הנאשם, שלא נטל אחריות מלאה על מעשיו, אינו מבקש שינוי ותיקון אלא את המשך חייו כשהיו, תוך מזעור הנזק לחייו שצפוי לו בהליך

הפלילי.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - קביעת העונש במתחם:

1. פגיעת העונש במשפחתו של הנאשם תהא קשה ומרה במיוחד, בהתחשב בלידה הצפויה, בטרומה המשפחתית שבעבר, ובצורך המיוחד של הילדים באביהם.
2. פגיעת העונש בנאשם עצמו תהא קשה, כרגיל במאסר ראשון.
3. נטילת האחריות של הנאשם היתה מוגבלת, וקשה לייחס לה ערך רב: הנאשם הודה בעצם החזקת הסמים והרכוש שנתפסו ממילא בקיוסק, אך לא נטל אחריות על החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית ועל היות הרכוש חשוד כגנוב.
4. משקל ממשי לזכות הנאשם יינתן לאלו:
  - א. אורח חייו הנורמטיבי-ברגיל (כשלעבר הפלילי הזניח לא יינתן משקל ממשי);
  - ב. נסיבות ילדותו הקשות שהובילו לחשיפתו לאורח חיים עברייני (כמסקנת שירות המבחן), עניין שקרוב-לוודאי השפיע על נכונותו לבצע עבירות;
  - ג. חלוף הזמן - למעלה מארבע שנים, כשכתב האישום הוגש במאסר 2013 בגין העבירות שבוצעו בדצמבר 2012;
  - ד. אופן ניהול ההליך, שחסך זמן שיפוטי יקר ומשאבים ציבוריים נוספים (אראה בכך "נסיבה נוספת" לה אתן משקל לפי סעיף 40יב לחוק);
5. לנוכח כל אלו, ייקבע עונשו של הנאשם בתחתיתם של מתחמי העונש ההולמים.
6. באשר לקנס: הכלל הוא שעל עבירות סמים יש לענוש גם ענישה כספית, תוך התחשבות מעטה במצבו של הנאשם. אין זה כלל חלוט, ויש לתת את הדעת על מצבו של הנאשם דן ומצבה הרגיש של משפחתו. לפיכך, אמנע מהטלת קנס במקרה זה.
7. באשר לפסילה מלנהוג: הנאשם נמצא נקי מסמים, ופסילתו מלנהוג תקשה על שיקומו לאחר שחרורו. לפיכך אחרוג מהכלל ואמנע מהטלת פסילה בפועל.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שבעה חודשי מאסר בפועל, בניכוי שני ימי מעצרו (2.12.10 - 3.12.10).

- ב. שישה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים שהנה פשע.
- ג. חודשיים מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים שהנה עוון, או עבירת רכוש מכל סוג.
- ד. התחייבות בסך 3,000 ₪ למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים או עבירת רכוש מכל סוג. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודש ימים.
- ה. פסילה על-תנאי בת שנה מלנהוג או לקבל רישיון נהיגה, למשך שנתיים מיום שחרורו.

הוראות נלוות:

- א. מוצגים: סמים ופריטי ביגוד (שהם עותקים מפרים) יושמדו. יתר מוצגים פרט לכסף יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ב. עותק גזר הדין יישלח לידיעת שירות המבחן;
- זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א בניסן תשע"ה, 31 במרץ 2015, במעמד הצדדים.

בטיעוני התביעה לעונש נאמר שמדובר למעשה בעותקים מפרים, או בפשטות - זיופים;

[1]